

Art

Força signica

► El museu de Can Framis reivindica l'obra de Laurent Jiménez-Balaguer, una referència oblidada de l'expressionisme abstracte català

L'EXPOSICIÓ

Laurent Jiménez-Balaguer. L'emergència del signe

► **Museu de Can Framis.** Carrer Roc Boronat, 116-126. **Barcelona.** ► **Dies:** fins al 22 de juliol. De dimarts a dissabte, d'11 a 18 h; diumenge, d'11 a 14 h. ► **Preu:** 2 euros (no inclou l'exposició permanent). Consulteu descomptes a www.fundaciovilacasas.com.

TONI MATA I RIU | BARCELONA

■ Oblidat a la seva Barcelona, estafat a París, enclotat en la invisibilitat i reivindicat mig segle després a Can Framis. L'obra i la trajectòria de Laurent Jiménez-Balaguer (l'Hospitalet de Llobregat, 1938) recobren tot el seu vigor i plena vigència en una retrospectiva al museu d'art contemporani que la Fundació Vila Casas té al bell mig del districte tecnològic 22@ de Barcelona. Una exposició tan interessant com necessària per posar en valor el llegat de qui va ser considerat un dels vint principals representants de l'expressionisme abstracte a l'estat, segons la llista que va elaborar el crític José Moreno Galván el 1960.

«Les successives etapes i transformacions que defineixen els darrers lustres les uneix la consecució permanent de quatre categories plàstiques, elements que defineixen

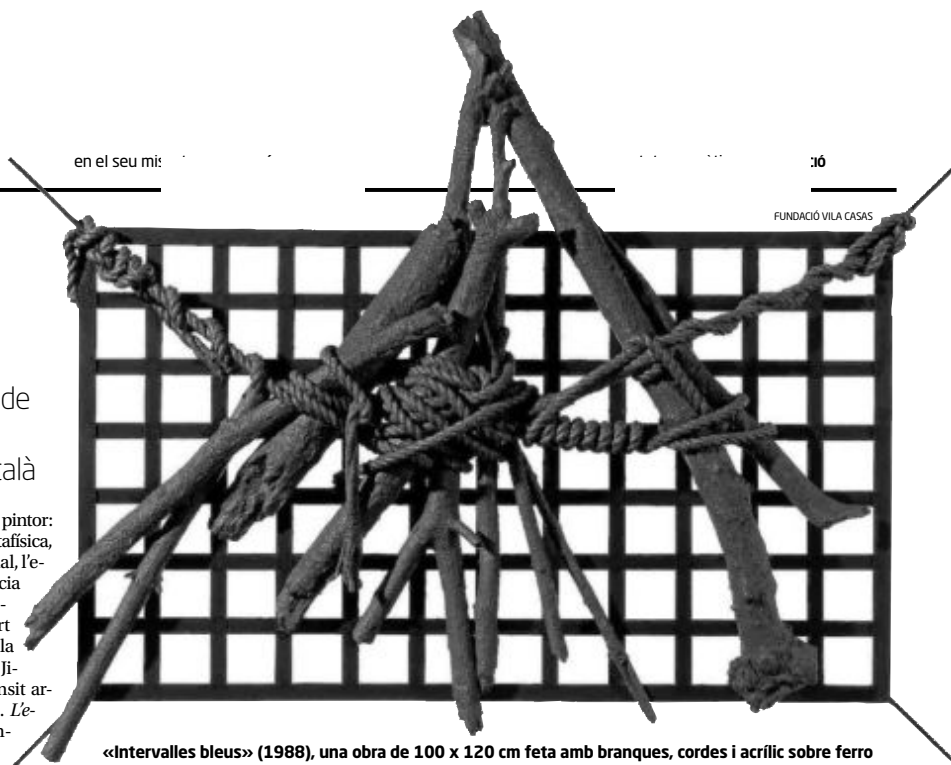
en el doll artístic del nostre pintor: una consciència tragicometafísica, la subversió matericogestual, l'efusió cromàtica i l'emergència signica». Amb aquestes paraules contextualitza Albert Mercadé, el comissari de la mostra, el lloc que ocupa Jiménez-Balaguer en el trànsit artístic del darrer mig segle. *L'emergència del signe* presenta al visitant una trentena de peces, entre pintura, escultura i ceràmica.

La dècada dels 50 del segle passat va veure triomfar la proposta existencialista d'un artista corprès pels temps que li tocava viure. Després dels sotrats de la Segona Guerra Mundial, la pintura es va reorientar i Jiménez-Balaguer va trobar el seu lloc en una Barcelona que donava pas al gust per «l'experimentació plàstica», novament citant el text de Mercadé que s'inclou en el catàleg de l'exposició. El 1959, però, el creador va marxar a París i la Galerie de Chaudun, que li havia d'atorgar dimensió internacional, el va estafar i l'autor va perdre la seva producció.

El públic de les galeries d'art no es va retrobar amb l'obra de Jiménez-Balaguer fins al cap de dues dècades. Instal·lat a la capital fran-

cesa, va treballar per a arquitectes i en projectes murals, i fins al 1980 no va «sentir la necessitat de tornar a entrar en el circuit artístic». Recuperant el fil que havia teixit a Barcelona, Jiménez-Balaguer va tornar «a agafar el tren de l'experimentació plàstica, prenent un bitllet de no retorn en què, actualment, encara està immers».

L'exposició que se li dedica a Can Framis és la reivindicació d'un artista que, en un moment donat, va perdre el pas de la història de la pintura catalana però, en cap cas, no mereix ser foragitat de la memòria de l'art d'aquest país. La mostra, estructurada amb un cert criteri cronològic, ofereix a l'espectador una primera sala amb un grup de pintures i ceràmiques del 1956, batejades com *Sans titre*.

«Intervalles bleus» (1988), una obra de 100 x 120 cm feta amb branques, cordes i acrílic sobre ferro

L'artista de l'Hospitalet va marxar a París el 1959 i la galeria que l'havia de promocionar el va estafar

La mostra, organitzada per la Fundació Vila Casas, recorre la trajectòria del creador des dels anys 50 fins a l'actualitat

Peces contemporànies de Vila Casas, Tàpies i Planasdurà, creadors tots ells que configuren el moviment d'abstracció de tall humà i espiritual que es va deixar sentir durant aquell període.

L'evolució creativa de Jiménez-Balaguer es percep en el segon àmbit, amb obres dels anys 60 que palesen la voluntat d'indagar en les

possibilitats compositives d'objectes d'ús quotidià, essent la corda una matèria emblemàtica d'aquest camí que porta l'artista al territori de l'*art autre*, de l'informalisme. La potència expressiva de Jiménez-Balaguer fa un salt endavant els anys 80, als quals pertanyen les peces del darrer espai de la mostra. L'ús d'elements tèxtils i orgànics proporciona volumetria a l'obra, que transcendeix el substrat pictòric i enlaira la seva intensitat matèrica.

Laurent Jiménez-Balaguer és signe i, des d'aquest pressupost vital i creatiu, ha elaborat una carrera que pren de nou protagonisme gràcies a la voluntat de Can Framis. Una exposició on l'abstracció es posa al servei de la dimensió humana de l'art.